

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318203386
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4318203386.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o, IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: D. R., F. XX.X.XXXX, T. D. F. U. XXX, o zaplatenie 1 468,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 210,36 Eur s príslušnými úrokmi z omeškania
z a s t a v u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 328,94 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 328,94 Eur od 03.11.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 1 468,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 3.11.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 28.1.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2 000 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 62,38 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3 742,80 Eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1 460,70 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák., dňa 27.8.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.10.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 28.10.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 8.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1 468,99 Eur. Zmluvnú pokutu v sume 211,94 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 2 884,33 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1 460,70 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina

(2 884,33 Eur) + náklady na vymáhanie (45,36 Eur) - prijaté úhrady (1 460,70 Eur) = žalovaná suma (1 468,99 Eur).

2. Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., ktorá okolnosť vyplýva z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel: Sa, vložka číslo: 10315/ P. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením (Notárska zápisnica N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017) spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem splátkového predaja TRIANGEL a leasingu QCar.

3. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 19.9.2018 pod č.k. 16Csp/124/2018-58. Voči platobnému rozkazu žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odpor. V písomnom odpore uviedol, že neuznáva uplatňovaný nárok žalobcu a žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Zmluva predložená žalobcom neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského písm. k) cit. zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako i náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) a to správnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov ako i správnu celkovú čiastku, ktorú ako spotrebiteľ musí zaplatiť. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 písm. a), b) cit. zákona poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie a nesprávne uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Splátka nie je rozdelená na istinu a na úroky. Bezúčelový spotrebiteľský úver bol poskytnutý vo výške 2 000 Eur. Od 2. februára 2014 do 25. júna 2018 uhradil sumu v splátkach vo výške 1 460,70 Eur podľa prehľadu splátok úhrad žalobcu. Od júla 2018 ešte zaplatil na istinu ešte 1 splátku vo výške 15 Eur, ktoré nie sú zahrnuté v prehľade splátok žalobcu. Spolu zaplatil sumu vo výške 1 460,70 + 15 Eur na istinu, spolu na istinu sumu vo výške 1 475,70 Eur. Rozdiel je 524,30 Eur, ktoré musí ešte zaplatiť na istinu v primeraných splátkach ako určí súd.

4. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 18.10.2018 pod č.k. 16Csp/124/2018-65 zrušil predmetný platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 CSP.

5. Žalobca sa písomným podaním doručeným súdu dňa 31.10.2018 vyjadril k odporu žalovaného. Uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.3 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.01.2019. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uviedol, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Na základe uvádzaných skutočností žalobca navrhuje, aby okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu zaslal súdu písomné podanie dňa 6.12.2018, kde uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu. Má za to, že predmetný úver sa riadi zákonom č. 129/2010 Z. z. V predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky na základe, ktorého je úver bezúročný a bez poplatkov. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných

poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchylenia od ustanovení Smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu "splátky" pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov (potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR), v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Dáva do pozornosti súdu aj rozsudky týkajúce sa konečnej splatnosti úveru napr.: rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 11Co/316/2014 zo dňa 26.11.2014, rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 23Co/311/2013 zo dňa 8.9.2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 3.7.2013.

7. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 8.1.2019 pod č.k. 16Csp/124/2018-107 vyhovel návrhu spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., aby do sporu vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 16Csp/124/2018, na miesto doterajšieho žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, vstúpil nový žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154.

8. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 8.3.2019 súdu oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť dlhu a to nasledovnými platbami: dňa 24.9.2018 vo výške 15,00 Eur, dňa 23.10.2018 vo výške 15,00 Eur, dňa 27.12.2018 vo výške 15,00 Eur a dňa 1.2.2019 vo výške 15,00 Eur. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky v časti o zaplatenie 60,00 Eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania podanú žalobu zobral späť a žiadal zaviazat' žalovaného uhradiť 1 408,99 Eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania v závislosti od úhrad jednotlivých platieb. Zároveň odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit, a. s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazaná. K uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru uviedol, že splnenie vyššie uvedenej zákonnej požiadavky uvedením mesiac + rok ukončenia úverového vzťahu ako bolo v posudzovanom prípade „01/2019“ je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 28.01.2014, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala 20.02.2014, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.01.2019.

9. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 28.5.2019 oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 45,36 Eur s prísl. titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky berie žalobu späť. Taktiež berie žalobu späť v časti o zaplatenie 40,00 Eur s prísl., nakoľko žalovaný uhradil dňa 6.3.2019 sumu 15,00 Eur, dňa 1.4.2019 sumu 10,00 Eur a dňa 30.4.2019 sumu 15,00 Eur. V súvislosti s tým upravil petit žaloby a žiadal zaviazat' žalovaného k úhrade istiny 1 323,63 Eur s príslušnými úrokmi z omeškania v závislosti od úhrad jednotlivých platieb.

10. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 13.11.2019 rozhodol v neprítomnosti strán sporu v zmysle § 180 CSP. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu neúčast' ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím bez ich účasti. Uviedol, že žalovaný od posledného podania vykonal na účet žalobcu ďalšie úhrady v sume 65,00 Eur a to dňa 30.5.2019 vo výške 15,00 Eur, dňa 9.7.2019 v sume 15,00 Eur, dňa 30.7.2019 v sume 15,00 Eur a dňa 22.10.2019 v sume 20,00 Eur. V tejto časti podanú žalobu s príslušnými úrokmi berie späť a žiada konanie zastaviť. Upravil petit žaloby tak, že žiadal zaviazat' žalovaného k úhrade istiny 1 258,63 Eur s príslušnými úrokmi z omeškania v závislosti od úhrad jednotlivých platieb. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, neúčast' neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročit' z dôležitého dôvodu.

11. Po vykonaní dokazovania, oboznámením sa so žalobou s písomnými vyjadreniami strán sporu, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

12. Dňa 28.1.2014 uzatvorila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako

veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvou o poskytnutie pôžičky, na základe ktorej bola dlžníkovi poskytnutá pôžička vo výške 2 000 Eur, ktorú sa zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 62,38 Eur. Celkové náklady predstavujú 1 742,80 Eur, celková čiastka 3 742,80 Eur. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 01/2019, sadzba poistenia: 0%, splátka s poistením: 62,38 Eur, priemerná hodnota RPMN: 21,09%, mesačná výška poistenia: 0%, RPMN: 32%, fixná ročná úroková sadzba: 32%.

13. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 28.10.2015 ako Predžalobná upomienka, oznámil žalovanému, že evidujú nedoplatok na splátkach v celkovej výške 268,24 Eur, ktorý žiadajú bezodkladne uhradiť. Upozornili ho, že ak do 5.10.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2015 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Žalovaný predmetnú upomienku prevzal dňa 14.9.2015.

14. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zaslala žalovanému Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.10.2015. Uviedla, že nakoľko dlžná splátka v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil jeho dlh sa z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje 1 942,48 Eur.

15. Z Prehľadu splátok a úhrad evid. č. R.:XXXXXXX predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný uhradil ku dňu podania žaloby 1 460,70 Eur. V priebehu konania žalovaný uhradil splátky v celkovej výške 165,00 Eur (bod 8., 9. a 10. rozsudku).

16. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 CSP (1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. (2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Žalobca podanú žalobu podaním zo dňa 8.3.2019 zobral späť vo výške 60,00 Eur s prísl., podaním doručeným súdu dňa 28.5.2019 vo výške 85,36 Eur s prísl. (istina 40,00 Eur + náklady na vymáhanie pohľadávky 45,36 Eur) a podaním doručeným súdu dňa 6.11.2019 vo výške 65,00 Eur t. j. spolu 210,36 Eur. Keďže žaloba v tejto časti bola vzatá späť zo strany žalobcu pred prvým pojednávaním, súd konanie v tejto časti s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. O čiastočnom späťvzati žaloby súd rozhodol v predmetnom rozhodnutí vo veci samej.

20. Podľa § 657 Obč. zák. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

21. Podľa § 658 ods. 1 Obč. zák. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa

písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, podľa písmena j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; písm. b) neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), písm. d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom k 28.1.2014) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 Obč. zák. (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4 písm. a/) Obč. zák. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

30. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 28.1.2014 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

31. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 cit. zákona Súd teda najskôr zisťoval, či zmluva o pôžičke má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z.

32. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku (01/2019), čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume (deň, mesiac, rok), kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy a VOP. Povinnosť uvádzať túto obligatórne náležitosť zmluvy, bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 22.10.2015 pod sp. zn. 16Co/1546/2014, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 23.3.2016 pod sp. zn. 10Co/457/2015).

33. Dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32% ročne súd považuje za rozpornú s dobrými mravmi, keďže úroková sadzba poskytnutá bankami pri obdobnom spotrebiteľskom úvere poskytovanom na obdobie dlhšie ako jeden rok bola v čase uzatvorenia zmluvy t.j. v januári 2014 vo výške 11,03% ročne. Zmluvné dojednanie o úrokovej sadzbe ako odmene za poskytnuté peňažné prostriedky v konkrétnom prípade skoro trojnásobne prevyšuje úrokovú sadzbu bežne používanú v obchodných vzťahoch, súd preto považuje dojednanie o úrokovej sadzbe za rozporné a priečiace sa dobrým mravom, a za neplatné zmluvné dojednanie v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

34. Taktiež súd poukazuje na to, že zmluva má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom vo viacerých prípadoch opakovane a spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač a obsah nemôže žiadnym podstatným spôsobom znenie zmluvy ovplyvniť. Pri podrobení predmetnej zmluvy súdnej kontrole súd zistil, že dodávateľ si nesplnil zákonnú povinnosť, keď v zmysle ust. § 7 zákona o spotrebiteľskom úvere nekonal s odbornou starostlivosťou. Povinnosťou veriteľa je posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ tak musí urobiť pred uzavretím zmluvy, pričom berie do úvahy najmä dobu poskytnutia spotrebiteľského úveru, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru. Povinnosťou spotrebiteľa je poskytnúť veriteľovi všetky tieto informácie. Napriek tomu, že veriteľ v zmluve uviedol príjem spotrebiteľa vo výške 398,00 Eur, neuviedol, či dlžník bol zamestnaný a kde, resp. sa jedná o nejakú dávku a zo zmluvy nevyplývajú ani ďalšie podstatné informácie na posúdenie schopnosti spotrebiteľa - žalovaného splácať úver. Z pohľadu súdu veriteľ hrubo porušil povinnosť uloženú mu ustanovenú § 7 ods. 1 ZoSÚ.

35. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 ods.1 písm. b) cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá právo žiadať ani úroky, ani poistenie, ani náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ani žiadne poplatky. Žalobca má nárok na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátení plnenia zo strany žalovaného.

36. Právny predchodca žalobu poskytol žalovaného pôžičku v celkovej sume istiny 2 000,00 Eur. Žalovaný z poskytnutej pôžičky uhradil preukázateľne sumu vo výške 1 625,70 Eur (sumu 1 460,70 Eur pred podaním žaloby a sumu 165,00 Eur v priebehu konania). Vzhľadom na to, že ide o pôžičku bezúročnú a bez poplatkov, žalovaný má tak povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru, teda 374,30 Eur (2 000,00 Eur - 1 625,70 Eur). Dôvodne uplatnená istina potom predstavuje sumu 374,30 Eur, ktorú doposiaľ žalovaný neuhradil a preto súd v tejto časti podanej žaloby vyhovel. V prevyšujúcej časti uplatnenej pohľadávky súd žalobu zamietol.

37. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalovaný sa s plnením dlhu dostal do omeškania, súd priznal úroky z omeškania zo sumy 374,30 Eur vo výške 5,05 % ročne počnúc dňom 3.11.2015 t.j. kedy sa s plnením dostal preukázateľne do omeškania. (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 28.10.2015).

41. Podľa § 255 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, keďže obidve strany mali na veci pomerný úspech resp. neúspech.

O vrátení súdneho poplatku z uplatnenej sumy 210,36 Eur, v ktorej časti bolo konanie zastavené, súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneého súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).